

Eurosystemets mandat att upprätthålla prisstabilitet i euroområdet medför att penningpolitiska åtgärder endast vidtas för att påverka växelkursutvecklingen om denna utgör ett hot mot prisstabiliteten. Europeiska centralbanken (ECB) kan dock intervensera på valutamarknaderna, vilket skedde den 22 september 2000 i en gemensam aktion med övriga centralbanker i de sju ledande industriländerna (G7) som svar på att eurokursen under en längre tid avvikit från en ekonomiskt försvarbar nivå.

På längre sikt påverkas växelkursen av den totala ekonomiska politiken, och inte endast av penningpolitiken. Finanspolitiken och strukturpolitiken har en indirekt inverkan på växelkursen eftersom de påverkar förväntningarna hos de ekonomiska aktörerna. Strukture reformer som leder till förbättringar på arbetsmarknaden höjer den förväntade avkastningen och lockar därmed investerare till euroområdet.

Europeiska gemenskapens strategi på området för ekonomisk politik redovisas i de allmänna ekonomiska riktlinjerna till medlemsstaterna. Den bygger på åtgärder för att både bibehålla prisstabiliteten och öka produktionskapaciteten. De centrala delarna utgörs av ECB:s stabilitetsinriktade penningpolitik som upprätthålls genom en finanspolitisk disciplin, av ett omfattande program av mikroekonomiska reformer på utbudssidan inom marknaderna för varor, kapital och arbetskraft, samt av en serie särskilt utformade åtgärder för att främja en kunskapsbaserad ekonomisk utveckling.

Kommissionen anser att ett snabbt genomförande av strategin enligt de allmänna ekonomiska riktlinjerna skulle medföra förbättrade ekonomiska resultat inom euroområdet och därmed ett upprätthållande av eurokursen på medellång sikt.

(2001/C 136 E/172)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2984/00

från Antonio Tajani (PPE-DE) till kommissionen

(20 september 2000)

Ämne: Rättegång mot iranska judar som står åtalade för spioneri

Hur avser kommissionen att agera för att garantera att de standarder för rättvisa och mänskliga rättigheter som det internationella samfundet erkänner efterlevs, då dom kommer att avkunnas i andra instans den 20 september 2000 till följd av att de tio iranska judar som för två månader sedan fälldes för spioneri för Israels och Förenta staternas räkning överklagat den fällande domen i första instans?

Hur avser kommissionen att, i linje med tidigare initiativ, agera för att försöka undvika att de iranska myndigheternas handlande inte skall avvika från de principer som styr civiliserade nationer och för att rättvisan, och inte andra motiv, skall göras gällande i denna rättegång?

Svar från Christopher Patten på kommissionens vägnar

(12 oktober 2000)

Kommissionen följer med största oro människorättssituationen i Iran. Frågor som rör de mänskliga rättigheterna, inbegripet rättegången i Shiraz, har en framträdande plats i den övergripande dialogen mellan unionen och Iran.

Både Europeiska unionen och enskilda medlemsstater har sedan arresteringarna i april 1999 gjort flera demarscher när det gäller situationen för de tretton iranska judar som åtalades i Shiraz för spioneri. I samband med dessa ansträngningar har unionen understrukit vikten av en fri och rättvis rättslig prövning, sin besvikelse över bristen på försvar och sin oro över att rättegången inte var öppen för observatörer. Sedan domen hade fallit den 1 juli 2000 uppmanade unionen appellationsdomstolen att sänka eller upphäva de straff som fastställts för tio av de åtalade. Appellationsdomstolens beslut den 21 september 2000 att sänka straffen var ett välkommet steg. Unionen är dock fortfarande oroad över den bristande insynen i de rättsliga förfarandena och beklagar att domarna inte sänktes mera drastiskt eller helt enkelt undanröjdes. Kommissionen kommer att fortsätta att uppmärksamma de dömdas öde och att nära följa ärendet.

Den politiska situationen i Iran är fortfarande oklar. Den positiva utvecklingen i samband med parlamentsvalen nyligen och Irans ökade mottaglighet för omvärldens oro öppnar emellertid nya möjligheter när det gäller att inleda en konstruktiv dialog om mänskliga rättigheter med den iranska regeringen. Kommissionen kommer att utnyttja varje tillfälle att stödja denna positiva utveckling.

(2001/C 136 E/173)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2988/00

från Lousewies van der Laan (ELDR) till kommissionen

(20 september 2000)

Ämne: Problem i samband med införandet av euron

D66 har med oro tagit del av den varning som framförts av Europas största detaljhandelskoncerner i ett öppet brev till EU:s finansministrar om att betalningssystemet kommer att "köra fast" vid införandet av euron i början av 2002. Denna varning baseras på en undersökning som genomförts av European Institute of Business Administration och Wissenschaftliche Hochschule für Unternehmensführung i Koblenz. För att undvika problem då euron införs vill näringslivet att konsumenterna redan före den 1 januari 2002 skall kunna växla till sig euro. Nederländska konsumenter ges i slutet av 2001 tillgång till ett "samlarset" som innehåller ett exemplar av samtliga euromynt.

Delar kommissionen vår uppfattning att ett kaos i samband med införandet av euron kan medföra att allmänhetens stöd för den Europeiska valutan allvarligt skadas?

Av vilken anledning ges inte konsumenterna möjlighet att skaffa sig eurosedlar före införandet av den gemensamma valutan?

Delar kommissionen vår uppfattning att en tilldelning av en symbolisk summa i reklamsyfte som det nederländska samlarsetet inte utgör en lösning vad gäller risken för att betalningssystemet kommer att "köra fast" den 1 januari 2002?

Delar kommissionen vår uppfattning att privatpersoner måste ges möjlighet att erhålla såväl euromynt som sedlar före den 1 januari 2002 i syfte att göra införandet av euron till en framgång?

Har kommissionen för avsikt att utifrån de initiativ som medlemsstaterna oberoende av varandra för närvarande utvecklar sammanställa en förteckning över bra lösningar?

Svar från Pedro Solbes Mira på kommissionens vägnar

(17 november 2000)

I och med eurons införande blir den europeiska integrationen en del av vardagen för 300 miljoner européer. Förberedelserna för dess konkreta införande är således en fråga av yttersta vikt både för kommissionen och medlemsstaterna. För att underlätta en smidig övergång till den nya valutan kommissionen beredde och antog kommissionen den 11 oktober 2000 en rekommendation om hur de ekonomiska aktörernas förberedelser inför övergången till euron kan underlättas⁽¹⁾.

Europeiska centralbanken och en majoritet av medlemsstaterna ansåg vid Ekofinministrarnas möte i Versailles att ett tidigarelagt införande av sedlar skulle kunna skapa förvirring och få konsumenterna att tro att införandet av euron också tidigarelagts.

Nederländerna kommer inte bara att gratis dela ut mynt bland befolkningen, utan också – i likhet med andra medlemsstater – att sälja större myntsset. Oavsett hur spridningen av euro sker på förhand, kommer det vara möjligt att använda nationella valutaenheter (mynt och sedlar) under den tid som två valutor är i omlopp, något som utesluter risken för att betalningssystemet kommer att "köra fast".

Det går att sprida stora mängder sedlar av låga valör – vilket är nödvändigt för att minska antalet växelmynt – utan att behöva göra det på förhand, till exempel genom att fylla bankomaterna med dem, något som föreslås i kommissionens rekommendation.